

زمین زیرپای حکومت اسلامی می لرزد!

سیاوش دانشور

صفحه ۳

اعتراضات روز جهانی کارگر در بطن بحرانهای سیاسی - اقتصادی در جهان

هلاله طاهری

صفحه ۵

گزارشی کوتاه آکسل پرسون از راهپیمایی روز جهانی کارگر در فرانسه

صفحه ۷

گزارشی از شرکت فعالین حزب در تظاهراتهای اول ماه مه ۲۰۲۴ در تعدادی از کشورهای اروپایی

صفحه ۸

درباره مبارزه با مذهب

متن پیاده شده مصاحبه منصور حکمت با رادیو انترناسیونال

صفحه ۱۱

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی

تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

صفحه ۱۴

زنده باد شوراها!

ارگانهای اعمال اراده مستقیم توده ای و کارگری را همه جا ایجاد کنید! در کارخانه ها و محلات شوراها را بر پا کنید! امروز شورا ارگان مبارزه و قیام و فردا ارگان حاکمیت!

مصلحتی کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

Worker Communist Party of Iran
Hekmatist

۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۳ - ۳ مه ۲۰۲۴

موج وسیعی در حمایت از توماج صالحی

توماج صالحی و همه زندانیان سیاسی آزاد باید گردند!

به دنبال خبر حکم اعدام رهبر انقلابی و تسلیم ناپذیر توماج صالحی توسط بیدادگاه جمهوری اسلامی در اصفهان، موج عظیمی از اعتراض و محکومیت به این حکم جنایتکارانه در حمایت از توماج، در داخل و خارج کشور برافراشته و به دفاع از او برخاستند. همه و یکصدا به این حکم جنایتکارانه اعتراض کردند. بار دیگر نام و رسم توماج به سر تیتر رسانه ها و مدیای اجتماعی راه یافت. میلیونها نفر در داخل و خارج کشور صدای توماج شدند. بازنشستگان تاسمین اجتماعی در اهواز و تهران در اعتراضشان به دشواری های معیشتی در کف خیابان شعار دادند "توماج صالحی را آزاد کنید" "توماج یک ملت است، ملت را آزاد کنید" بازیکنان فوتبال اصفهان از توماج حمایت کردند، شعار نویسی در دفاع از توماج و صدها حرکات اعتراضی در خارج کشور در محکومیت این حکم جنایتکارانه. "توماج صالحی آزاد باید گردد"

توماج صدای نسلی است که به تبعیض، نابرابری و استعمار و اختناق اسلامی نه تنها معترضند که خواهان تغییر و جارو کردن رژیم جنایتکار اسلامی اند. این خواست انقلابی یعنی سرنگونی، که توماج در ترانه هایش پژواک داد، در خیزش

صفحه ۲

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

انقلابی ۱۴۰۱ جامعه ایران را وارد تحولی کرد که بازگشت به ماقبل آن نه برای جمهوری اسلامی موثر است نه مردم می توانند به این وضع فلاکتبار اقتصادی و فضای خفقان آور اسلامی تن دهند. جامعه در این

تحول انقلابی سنگرهایی را فتح کرد و حاضر به پس دادن آن نیست و با چنگ و دندان از آن حمایت می کنند و هزینه می دهند. زنان پیش قدم این مبارزه و رزم انقلابی اند.

حکم اعدام توماج صالحی و سایر زندانیان سیاسی برای ارباب جامعه است. برای ترساندن مردم از ادامه مبارزه است. فکر می کنند با حربه سرکوب می توانند توماجها را ساکت کنند. تا جمهوری اسلامی نه هست، فقر و فلاکت و کشتار و اعدام پایانی ندارد. جمهوری اسلامی نه می خواهد و نه می تواند جوابگوی خواست و مطالبات مردم باشد. انتخاب دیگری در مقابل جامعه نیست. سرنگونی و به گور سپردن رژیم سرکوب و جنایت و استثمار تنها انتخابی است که در مقابل جامعه قرار دارد. توماج صالحی و همه زندانیان سیاسی در بند باید آزاد شوند. جامعه در مقابل جان این انسانهای شریف و مبارز مسئول است. توماجها سرمایه جامعه ما برای آینده ای فارغ از استثمار و تبعیض و نابرابری بعد از سرنگونی اند. از آنان حمایت کنیم و برای آزادی آنان از بند تلاش کنیم.

۲ مه ۲۰۲۴

سر دبیر

موج وسیعی در حمایت از توماج صالحی

ماج صالحی و همه زندانیان سیاسی آزاد باید گردند!

انقلابی ۱۴۰۱ در خیابانها تنین انداز بود "مرگ بر جمهوری اسلامی" "مرگ بر خامنه ای"

مرگ بر دیکتاتور". توماج در دل جامعه ای قد علم کرد که استثمار و تبعیض و نابرابری و ستم بر زن نهادینه شده و علیه آن

قد علم کرد. علیه بی عدالتی در دفاع از پابرهنگان، کودکان کار، کارتون خوابها بر خواست. توماج قبل از هر کس به محرومان و ستمدیده گان تعلق دارد، و صدای آنان بود. به این دلیل توماج در قلب جامعه، در میان کارگران، زنان و جوانان جایگاه خاصی پیدا کرد، از او حمایت شد و محبوب مردمانی شد که از جمهوری اسلامی و نظام استثمارگر حاکم نفرت دارند.

در دوره های متحول انقلابی که طبقات مختلف اجتماعی با خواستگاه و منافع مختلف برای تغییر به پا می خیزند و به وضع موجود معترضند و رژیم و نظم حاکم را به مصاف می طلبند، هنرمندان، شاعران و انقلابیون به میدان می آیند که با شعر و ترانه و سرود های انقلابی بر روند و پیشروی این تحول انقلابی تأثیری گذرانند که در دوره های عادی اسمی آنچنان از آنان نیست و نقشی ندارند. توماج با صدای خوب و رسایش، با جسارت و از خود گذشتگی، با تعرض به وضع موجود و عاملین بوجود آورنده این وضع، یکی از موثرترین آنان است که تأثیر فراوانی بر روحیه انقلابی مردم، برای مقاومت و مبارزه علیه رژیم سرمایه داری ایران و پیشروی آن داشته است.

توماج صالحی، مجاهد کور کور، رضا رسایی، عباس درسید زیر تیغ اعدام قرار دارند. برای نجات آنان و آزادی همه زندانیان سیاسی باید تلاش کرد. جمهوری اسلامی نکبت اسلامی در ضدیت با خوشی و آزادی و رفاه اکثریت مردم، برای سرکوب و خفه کردن صدای مردم، هنر مندان انقلابی همچون توماج و فعالین را دستگیر و زندان و شکنجه می کند. ارازل و اوپاش اسلامی را به جان انداخته اند و حکم اعدام صادر می کنند، نهایت قساوت و وحشیگری را علیه مخالفین خود به کار می برد، به این امید که مردم دست از اعتراض و ناراضی بر دارند.

وحشیگری جمهوری اسلامی در برخورد به اعتراض و ناراضی مردم و اختناق که حاکم کرده اند، نباید بر این واقعیت سایه بیفکند که این رژیم با بحرانهای عمیق و لاینحل و در منگنه اعتراضات عمومی قرار دارد. روزانه ده ها اعتصاب و اعتراض کارگری به وضعیت بد معیشت و گرانی و تورم در جریان است، اعتراض بازنشستگان به دشواری های معیشتی و عدم جوابگویی به مطالباتشان به امری روتین تبدیل شده است. زنان در جنگی نابرابر با سرکوبگران اسلامی بر سر حجاب اسلامی به سر می برند. جمهوری اسلامی اما سخنی جز زبان زور و تهدید در مقابل مردم ندارد.

واقعیت این است که اکثریت مردم کارگر و زحمتکش، زنان و جوانان روزانه در یک کشمکش دائم بر سررهایی از ظلم و ستم و تبعیض و نابرابری علیه جمهوری اسلامی در ستیزند. این رویارویی اگر چه با سرکوب شدید روبرو است، اما تسلیم وضع موجود نمی شوند. برآمد

مرگ بر جمهوری اسلامی!

صد چندان کرده است.

اعدام

یک سیاست حکومت بویژه در فضای جنگی در منطقه تشدید ترور و اعدام و قتل مخالفین به طرق مختلف بوده است. سرکوب و زندان و اعدام آن حربه ای است که از نظر حکومت باید بطور مستمر روی سر جامعه مانند شمشیری

نگاه داشته شود. دادن شوک مستمر به جامعه هدفش تسری ارباب و در موقعیت دفاعی نگاه داشتن جامعه است. سرکوب و اعدام یک رکن اساسی استراتژی بقای جمهوری اسلامی است. واکنش جامعه به این اعدامها درخور توجه است. حکم اعدام توماج صالحی با موج بزرگی از اعتراض در داخل و خارج روبرو شد. به رژیم فهمانده شد که هزینه زیادی باید بدهد. همین واکنش فی الحال سرخط جمعبندی ارگانهای امنیتی رژیم از این شوک را بدست داده‌اند. هدف این شوک و تست جامعه با سر به سنگ خورده است. معنای این سخن این نیست که خیالمان راحت باشد و خطری که توماجها و سامانها و دیگران را تهدید میکند را کمرنگ کنیم. رژیم در قربانی گرفتن از مردم و زندانیان ید طولانی دارد. نکته اینست که برخلاف هدف رژیم برای ارباب جامعه، نه فقط اعتراض علیه اعدام گسترش یافته و جنبش اعاده حق و محاکمه قاتلین قدرتمندتر شده است، بلکه اعدام به هدف اصلی‌اش یعنی ترساندن جامعه و سکوت آن منجر نشده است. اعدامی‌ها با افتخار میروند که اعدام شوند. امروز زندان و اعدام هم معنای دیگری دارد که با مشخصات جامعه خواهان تحول در انطباق است. رژیم مرتب تلفات میگیرد اما به هدفش نمیرسد، عبارتی دستگاه سرکوب بمثابة تنها تکیه‌گاه رژیم، کارکرد سابق را ندارد. چنین وضعیتی در ماشین سرکوب و مدیریت بحران به معنای یک پتانسیل بالقوه گسیختگی درون سیستم است که با تغییری در معادله تناسب قوا میتواند بالفعل شود.

تشدید تهاجم به طبقه کارگر

تهاجم به سطح زندگی کارگران و اکثریت مردم با سیاست تشدید فقر و فلاکت بیوقفه ادامه داشته و در دولت رئیسی با طرح "برنامه هفتم توسعه" وسیعترین تهاجم در طول عمر منحوس جمهوری اسلامی به طبقه کارگر و اموال عمومی در حال اجرا است. در مورد ابعاد این طرح از افزایش سن بازنشستگی و بالا کشیدن دارائی صندوق‌های بیمه و نپرداختن قرضهای دولت تا خصوصی سازیهای وسیع و تاراج اموال کارگران و جامعه با نام "مولد سازی" و ... قبلتر گفته ایم و نوشته ایم. تعیین دستمزد سه بار زیر خط فقر و پاسخ ندادن به کلیدی‌ترین مطالبات شاخه‌های مختلف طبقه کارگر از بازنشسته و فرهنگی و خدماتی و درمانی تا کارگران صنایع و مراکز تولیدی و کلیدی، تاکید بر تداوم این سیاست طبقه حاکم را تاکید می‌کند. تشدید فقر امروز کارکردی دوله دارد؛ یک وجه آن قانون حاکمیت سرمایه در کشورهایی مثل ایران است که ارزش نیروی کار باید مرتباً ارزان شود و سود سرمایه بالا برود و اختناق و سرکوب مکمل آن برای سرپا نگاهداشتن این شرایط باشد. وجه دیگر تشدید فقر و دو شیفت کار و اضافه کار اجباری و بیگاری، زمینگیر کردن کارگر در غم تهیه یک لقمه نان و زنده ماندن است، نباید فرصتی برای اعتراض بماند. این جنایت جمعی در حق دهها میلیون کارگر و خانواده‌هایشان، اما به سکوت کارگران منجر نشده است.

زمین زیرپای حکومت اسلامی می لرزد!

سیاوش دانشور

ایران در آستانه انفجاری مجدد است. تمام تلاش حکومت از سیاست خارجی و تروریسم و دیپلماسی زد و بند تا لایه‌های مختلف سرکوب و جنگ روانی ممتد با جامعه در خدمت استراتژی بقای نظام و جستن از برآمد مجدد توده‌ای و کارگری است. تمهیدات تاکنونی رژیم هزینه و تلفات خود را داشته اما به اهداف خود نرسیده است. جمهوری اسلامی در یک وضعیت بشدت بحرانی بسر می‌برد.

فضای جنگی

دامن زدن به تنش نظامی و جنگ نیابتی در منطقه، تشدید فضای جنگی برای تغییر صورت مسئله سیاست ایران تاکنون بجائی نرسیده است. حمله از سر ناچاری و اطلاع داده شده موشک پرانی به اسرائیل، بجای قدرتمندی اسباب تمسخر رژیم و دریچه ای برای بروز نقاط ضعف امنیتی و نظامی‌اش شد. نکته مهم، اما نه سطح و توان قدرتی دولتها و نیروهای دست راستی بلکه هدف این سیاست در قبال وضعیت داخل کشور است. قرار بود تشدید فضای جنگی امر سرنگونی را به محاق ببرد، جامعه را موقتاً ساکت کند و امکان سرکوب بخشهای معترض‌تر را تسهیل کند. هیچکدام از اینها محقق نشدند. بجز عده‌ای حزب‌اللهی نانخور رژیم کسی سنگ حکومت را در دعوی دو رژیم آپارتاید مذهبی به سینه نزد. دردهای واقعی مجال نمیدهد که مردم انگشت به دهان به دعوا و لفاظی نتانیاها و خامنه‌ای چشم بدوزند. ایندو که در دست هم بازی می‌کنند و هر کدام در بدترین شرایط طرف مقابل با پرووکاسیونی به وی نیرو میدهند، مجموعاً نتوانستند فضای جنگی را بر کشور و منطقه مستولی کنند. مگر نتانیاها با حماقتی دیگر بداد خامنه‌ای برسد و موقتاً جامعه را به سکوت بکشاند.

طرح "نور"

قبل از تهدید به "انتقام سخت" از اسرائیل، بدستور خامنه‌ای موشک‌ها در جبهه داخل شلیک شد. طرح "نور" آمده بود که با سرکوب خونین و وحشیانه زنان آزاده، حجاب اسلامی این بیرق جنبش اسلامی را نجات دهد. میدانها و مراکز مهم شهرها به بهانه مقابله با بی‌حجابی میلیتاریزه شد، گشت ارشاد را از سایه درآوردند، لمپن‌ها و امنیتی‌ها و لباس شخصی‌ها در کنار نیروی انتظامی رادان دستجمعی به زنان حمله‌ور شدند. بازداشت‌های گسترده، اعمال خشونت، آدمکشی، آدم ربایی، نمایش وحشیگری در استادیوم و خیابان و مدرسه و دانشگاه، همراه با تبلیغات نفرت انگیز ضد زن بجائی نرسید. سنگرهای مقاومت زنان قدرتمندتر از آنست که بعد از پیشرویه‌های تاکنونی در مقابل حکومت اوباش درهم ریخته و آخوند دایناسورها عقب بنشینند. وضع جامعه و رابطه مردم و حکومت روشن است، مضافاً هر عمل حکومت با باز شدن بیشتر شکافهای درونی و عدم حمایت از سیاستهای خامنه‌ای روبرو میشود. الان دهه شصت نیست که تکرار شمه‌ای از آن سیاستها بگیرد، آن زمان دوره شکست و سرکوب خونین انقلاب و جنگ با عراق و تثبیت جمهوری اسلامی بود، امروز دوره ورشکستگی و سرنگونی حکومت است. جامعه ایران به نقطه ای رسیده که اسلام و قوانین اسلامی و چهره کریه آخوند را دیگر نمیتواند تحمل کند. جنگ هم بکنند نمیتوانند حجاب را سر زنان کنند. طرح فاشیستی و ضد زن خامنه‌ای نه فقط "نور"ی برای حکومت نداشت بلکه نفرت از رژیم را

زمین زیر پای حکومت ...

پرطپش ترین و سرزنده ترین جنبش کارگری را در ایران میتوان یافت که سالی چند هزار اعتصاب و اعتراض دارد و از آگاهی و وقوف بر خواسته‌های خود و شمایل دشمنان خود آگاه است. امری که در کمتر کشور جهان میتوان مشابه آن را پیدا کرد. همین امروز معلمان در شهرهای ایران بیرون آمدند و علی‌رغم قرق نظامی و تهدیدها تجمعاتشان را برگزار کردند. برای اول مه امسال فوق برنامه به تهدید و احضار و سرکوب رو آوردند اما کارگران و زحمتکشان در هرجا و به هر صورتی که توانستند از روز کارگر و آمال کارگران برای رهائی گفتند؛ در جاهائی مثل هفت تپه تجمع برگزار کردند، کارگران با سخنرانی و بیانیه و قطعنامه در مورد اول مه و مسائل جامعه حرف زدند، از زنان و تلاش و مبارزه جامعه برای برابری گفتند، علیه اعدام و سرکوب و سیاستهای ارتجاعی حکومت سخن گفتند. بازنشستگان در سراسر کشور مرتباً اعتراض می‌کنند و هر روز بخشهای کارگری بیشتری وارد اعتصاب و اعتراض میشوند. سرکوب و قرق نظامی نهایتاً از برگزاری اجتماعات مشخصی جلوگیری کرده و یا به اعتصابات موقتا پایان داده است اما نتوانسته نفس اعتراض و اعتصاب را منتفی یا کم کند و یا جامعه و کارگران را به سکوت بکشد. امروز کارگر و جامعه بدرجه زیادی حق خود میداند که آزاد باشد، مرفه باشد، بتواند حرفش را بزند، بدلیل سرکوب مزدی و زندان و وحشیگری رژیم، کسی برای سرمایه‌داران و باندهای تا مغز استخوان فاسد و جنایتکار حکومت سر خم نکرده است.

جنگ روانی ممتد

یک وجه دیگر سیاست حکومت تحریک و پرووکاسیون، کارهای امنیتی در داخل و خارج، تبلیغات فیک و صورت مسئله سازی است. این روشها بویژه در دنیای سوشیال میدیا موقتاً کاربرد دارد. جنگ سایبری و پروژه های امنیتی هدفی جز گیج کردن جامعه، ایجاد اغتشاش، دامن زدن به ناامنی و بی‌اعتمادی، استفاده از شکافها و فرصتهای ایجاد شده، و نهایتاً منحرف کردن اذهان از تمرکز مبارزه ندارد. روشها و پروژه‌های حکومت و عناصر گسیل شده‌اش مرتباً افشا و طرد میشوند. جامعه مجموعاً از آن درجه هشیاری سیاسی و تجربه برخوردار است که به هر دامی نیافتد. جمهوری اسلامی علی‌رغم سرمایه و نیروئی که روی این قلمرو گذاشته است، نتایج قابل مشاهده و ملموسی نگرفته است.

جنگ در داخل تشدید میشود

جمهوری اسلامی با اقدامات فوق نتوانسته فضا و توازن قوا را به نفع خود عوض کند. نتوانسته صورت مسئله را بازتعریف کند. نتوانسته جامعه را در وحشت و سکوت گورستانی دهه شصتی فرو برد. فضای جنگی در بیرون نگرفت، تهدید و تنش لفظی ادامه دارد اما جنگ واقعی در داخل کشور است. رژیم اسلامی سرکوب جامعه را تشدید کرده تا در جنگ داخلی شکست نخورد. اما در سیمای هیچ بخش جامعه رنگی از تسلیم دیده نمیشود، آنچه هست تعرض است، آمادگی است، تشدید تقابل و آنتاگونیزه شدن بیشتر رابطه جامعه و حکومت است. وضعیت وخیم و کشتی اقتصاد به گل نشسته، کاهش مرتب ارزش ریال و افزایش نرخ دلار، تورنمنت فساد و اختلاس نجومی، بحرانهای متعدد و درهم تنیده جامعه بجای خود محفوظ که همه ماتریال و زمینه تشدید تقابل با حکومت و برآمد مجدد توده ای و کارگری هستند. سیاست سرکوب نتوانسته ناجی بقای نظام باشد، تناقضات خرد کننده به قوت خود باقی اند و تشدید شدند، راه برون رفت درون سیستمی در افق نیست، تلاقی محتوم است، زمین زیرپای حکومت اسلامی می لرزد، اینبار کارگران باید آماده شوند که این سباط را جارو کنند.

۳ مه ۲۰۲۴

نه به حجاب اسلامی! حجاب را آتش بزنید!

سال قبل هستیم. دهه های طولانیست که تکرار این مراسمها را شاهد هستیم. با وجود همه این مصایب رو به رشد و دردناک زندگی کارگران و خانواده هایشان اما شوروشوق فعالیت جمعی کارگران و کمونیستها و مدافعین حقوق انسان حول و حوش این روز بی نظیر است. تظاهراتها و تجمعاتی که شور انقلابی را بار دیگر بالا میبرد. در این روز پرچمهای قرمز، مارشها و سرودهای انقلابی، شعارها و سخنرانی ها بار دیگر عظمت طبقه ای که جهان را با دستاورد خود ساخته و از او ربوده اند به نمایش میگذارد. اول ماه مه امسال هم ویژگی های خود را داشت.

از ۱۶۰ کشوری که معمولا اول ماه مه را برگزار میکنند و در میان آنها چند کشوری چون پاکستان، فرانسه، روسیه، آلمان، یونان، ایتالیا و سوئد و فنلاند، تونس، چین، افریقای جنوبی، زیمبابوا، تانزانیا، کوبا، ژاپن، کانادا که اول مه تعطیلی رسمی ست سالانه میلیونها نفر به خیابانها میایند. در انگلیس که این روز تعطیل رسمی نیست تنها در صورتی که اگر به روز شنبه یا یکشنبه بر بخورد شانس شرکت و جمعیت بیشتر را دارد وگرنه مانند امسال در بعد بسیار کوچکی این مراسم بویژه در لندن برگزار شد. ترکیب شرکت کنندگان در هر جایی بستگی به درجه آگاهی و همبستگی نیروهای متحده طبقه کارگر و بخش فرهنگ اجتماعی آنجا دارد. جوانان و بخش پیشرو و سیاسی و اپوزیسیون های سیاسی بویژه شرکت وسیع احزاب کمونیست، سوسیالیستها و هواداران حقوق بشر از متحدین طبقه کارگر در اغلب این تجمعات حضور چشمگیر دارند. ضدو خورد با نیروهای مسلح نظامی حامی دولتها و کارفرمایان نیز جزو ذاتی این تجمعات است چرا که در این روز کارگران با صدای بلند خواستها خود را فریاد میزنند. مسلما این به مزاج حاکمان و گردانندگان سرمایه خوش نیست و نیروهای نظامی همیشه در این روز و روزهای قبل و بعد آن در حالت آماده باش هستند. درایتالیا در شهر نیاپ علاوه بر خواست ازدیاد دستمزدها به نسبت تورم و بهبود شرایط کار تظاهر کنندگان برای آتش بس فوری در غزه و علیه جینوساید شعار میدادند. در جاکارتا و اندونزی اعتراضات گسترده برای بالا بردن دستمزد پایه و بیمه های اجتماعی با زدو خورد نیروهای دولتی تمام شد. در کوسوا و آلبانی برای بالا بردن دستمزدها، و در ۲۲ شهر در فرانسه تظاهراتهای هزاران نفره نزدیک به ۲۵ نفر دستگیر شدند. پلیس فرانسه از هفته ها قبل آماده این روز بود که در تقابل با تظاهر کنندگان با آنها بجنگند. در اسپانیا بویژه در شهرهای بزرگ دهها هزار نفر در خیابانها براه افتاده بودند. در بارسلونا کارگران فریاد میزدند ساعت کار کمتر، دستمزد بیشتر و استخدامی کامل! همچنین شعار علیه جینوساید در غزه و پایان جنگ در فلسطین و اوکراین نیز بخشی از شعارهای اصلی این تظاهراتها بود. تقریبا در تمام اروپا پلیس در حالت آماده باش بود چرا که وحشت اینکه تظاهراتها در دفاع از مردم غزه گسترده و گسترده تر گردد.

در بخش آسیایی جهان برای بالا بردن دستمزدها بر پایه تورم سرسام آور و همچنین برای آزادیها و مطالبات قانونی کارگران از جمله بهبود شرایط و محیط کار شعار سر دادند. اتحادیه های کارگری در کره جنوبی، تایلند، ژاپن و فلیپین سازمانده اعتراضات

اعتراضات روز جهانی کارگر در بطن بحرانهای سیاسی - اقتصادی در جهان

هاله طاهری

برگزاری روز کارگر و نمایش قدرت سیاسی میان طبقات بالا و پایین در جامعه قدمتی صدوسی و هشت ساله دارد. این روزها به کمک صنعت اینفورماتیک در یک آن واحد میتوان هر آنچه را اتفاق افتاده مشاهده و تحلیل کرد. سریعا از کمیت جمعیت اعتراضی و کیفیت شعارها و انرژی محرکه آن مطلع شد. اما آیا با تمامی پیشرفت علم و تکنیک، با ثروتهای انبوه ده میلیاردی و امکانات فراوان، زندگی انسانها رو به بهبود نسبی رسیده ست. آیا بردگی قرون وسطایی تمام شده است؟ آیا بیماریها را کشف و درمانهای آن را یافته ایم؟ با آنچه که آفریده ایم آیا رفاه برای جوامع تامین شده است؟ برای عده ای محدود، آری! بلیطهای رزرو برای مسافرت به فضا و گردش گری زیر اعماق آب آماده است. قشری که جزایر خصوصی را بخود اختصاص داده اند و به هرآنچه که میخواهند در یک آن بدست میآورند و یا نابود می کنند. اما میلیونها انسان دیگر برای یک واکسن ساده چون مورو ملخ میمیرند. بعد از صدوسی و هشت سال از مبارزات تعدادی از کارگران در امریکا برای پایین آوردن ساعت کار از چهارده ساعت به هشت ساعت هنوز کارگران برای زنده ماندن خود و خانواده دو شیفته هشت ساعته باید کارکنند. در جنگها خود و فرزندانسان در یک آن واحد پودر میشوند و در عین فرار از جهنمهایشان به نام مهاجرو پناهنده در زندانها میپوسند. در بهترین حالت، در گوشه هایی از جهان که دستاوردهای بشری برای سالیانی به عادت مردم تبدیل شده بود یکی پس از دیگری زیر نام ریاضت اقتصادی، خطر برای سرمایه داران بازپس گرفته میشود. این آن جهان عصر ماست. عصر عروج راسیسم و فاشیسم در کنار به قدرت رسیدن ارتجاعی ترین دولتهای مذهبی از جمله اسلام در بخشهای از خاورمیانه و شمال افریقا چون نفت بر آتش هر روز در حال رشد است. طبقه کارگر از همه بیشتر در این جهان زیر ضرب و شتم است و در چنین شرایطی به استقبال هر ساله روز خود میرود.

آنچه امسال اتفاق افتاد بخشا تکرار روتین مراسمهایست که طبقه کارگر به دولتهای سرمایه داری تحمیل کرده است و یا اجازه ابراز وجود در روز خود را دارد که برای حقوق خود تلاش کند. در کشورهای اروپایی و بخشهایی از جهان اعتراضات سراسری و نمایشهای خیابانی معمولا از طریق اتحادیه های کارگری که خود مهر زرد و نارنجی خورده است و کاملا قابل مهار هستند مصالمت آمیز پیش میرود. دولتهای سرمایه داری حتی تحمل این اتحادیه ها را هم ندارند و مدام تحت فشار قرار میدهند و بخشا به خشونت و مقاومت پلیس و نیروهای نظامی میانجامد. در مراکز صنعتی و تجمعات بزرگ کارگری با لباسهای کاربه خیابان آمدن کارگران برای خود عظمتی دارد اما در بسیاری از نقاط جهان وحشت ظاهر شدن در خیابانها، گذشتن از یک روز کار برای سیر کردن شکم اعضای خانواده بسیار گران تمام میشود. بسیاری مواقع دیگر اقبشار اجتماعی در کنار کارگران قرار میگیرند که اهمیت این اتحاد و هم سرنوشتی را بالا میبرد اما در خیلی از جاها صفوف مستقل کارگران و تماشایان کنار جاده ها نیز نشانه ضعیف بودن جنبشهای اجتماعی از جمله خود جنبش کارگریست. همه اینها در یک روز اتفاق میافتاد و اما هر ساله ما شاهد بدتر شدن اوضاع از

وسیعتر هم باشد. دفاع از مردم فلسطین و تلاش برای آتش بس فوری و محکومیت دولت اسرائیل بر سر جنوساید که در سطح بین المللی یک بعد وسیع سیاسی به خود گرفته بسیار حائز اهمیت است که میبایست همبستگی جهانی وسیعی به خود میگرفت و بخشا هم داشت اما کافی نبود. علاوه بر آن شرکت اقشار معترض بویژه جوانان، و بخشهای اجتماعی که خطر سقوط آخرین دستاوردهای حقوق پایه خود را شاهد هستند و طبیعتا و ناچارا آنها را با کارگران همسرنوشت میکنند قابل رویت بود اما میتوانست وسیعتر از این باشد. بیش از هر زمانی نیاز به اتحاد و همبستگی طبقه کارگر با دیگر اقشار اجتماعی در کنار هم احساس میشود. بیش از هر زمانی میدانیم که به هم نیاز داریم و طبقه کارگر بعنوان بزرگترین امید انسانها برای بازگرداندن دنیا بر قاعده درست آن احتیاج به گردآوری همه نیروهای متحد خود دارد. بیش از هر زمانی احتیاج به تشکل و سازماندهی هست. بیش از هر زمانی حقانیت کمونیستها در پافشاری برانقلاب اجتماعی برای رسیدن به یک جامعه سوسیالیستی را نشان میدهد.

۲ مه ۲۰۲۴

اعتراضات روز جهانی کارگر ...

سراسری بودند در بسیاری از این تظاهراتها ضدخورد پلیس با معترضین صورت گرفت و تعدادی دستگیر شدند. کارگران در فیلیپین فریاد میزدند: ما کار میکنیم که زنده بمانیم، نه اینکه بمیریم! حضور زنان کارگر در این تجمعات هزاران نفره چشمگیر بود.

در اغلب شهرهای بزرگ ترکیه بویژه در استانبول مانند هر سال کارگران و جوانان با پلیس درگیر شدند. شعار علیه جینوساید در غزه و آتش بس فوری در کنار دیگر شعارها از جمله بالا بردن دستمزدها، شرایط کار بهتر و حقوق و مزایای کارگری نیز سر داده شد. در عراق برای افزایش دستمزدها و علیه خصوصی سازی کارخانه ها و مراکز کار دست به تظاهرات زدند.

در استرالیا اتحادیه ها و تشکلهای کارگری برای افزایش دستمزد تا سطح ۷.۵ درصد در مقابل ۲.۵ درصد پیشنهادی دولت و کارفرمایان تظاهرات کردند. همچنین خیلی از معلمان و بخشهای اجتماعی دیگر به آنها پیوستند که از جمله شامل وضعیت آنها هم از جمله وضعیت آموزش و پرورش و پرداخت دستمزد پایین معلمان هم میشد. همچنین شعارهایی در رابطه با بدی شرایط کار، آلودگی محیط زیست و گرمایش زمین سر دادند.

در افریقای جنوبی در دفاع از مردم فلسطین و علیه جینوساید وسیعا تظاهراتهای اول مه با پلاکاردها و شعارهای "آزادی فلسطین" یا "آفریقا برای فلسطین" همبستگی خود را نشان دادند. در بلژیک ضمن دفاع از مردم در غزه همچنین شعار "از ثروتمندان مالیات بگیرید" را حمل میکردند.

در کشورهای اروپایی شمالی، اسکانداویا، آلمان، انگلیس، کانادا و امریکا که دیاسپورای ایرانیان دارای جمعیت بیشتری نسبت به سایر نقاط جهان دارد و اپوزیسیون ها و اجزاب چپ و کمونیست در دفاع از زنان و کارگران و اعتراضات هر روزه مردم در ایران سالها و ماههاست فعالیت میکنند روز اول مه در کنار کارگران این کشورها در صفوف خود در دفاع از مبارزات کارگری ایران، در همبستگی با وضعیت وخیم زندگی و معیشت کارگران، اذیت و آزار و خشونت بیش از حد رژیم بر زنان بر سر مسئله حجاب و آپارتاید جنسی و همچنین علیه اعدامهای وسیع بویژه خطر اعدام توماج صالحی خواننده رپ و انقلابی با شعارها و سخنرانی ها در این تجمعات هزاران نفره توجه عموم را به خود جلب کرده و مورد حمایت وسیعی قرار گرفتند. ما همچنین شاهد بودیم که دولت جمهوری اسلامی با چه تهاجم نظامی و برای در هم شکستن هر گونه حرکت اعتراضی در اول مه علیه کارگران آماده بود. طوری که حتی به تشکلهای دست ساز حکومتی و خودی هم در میان کارگران حق خودنمایی و برگزاری هیچ مراسمی نداد. روز پنجشنبه ما شاهد حضور فرهنگیان بودیم که در بیانیه خود به دفاع از مبارزات زنان و علیه اعدامها اشاره کردند. دفاع بازنشستگان از مبارزات زنان که همه اینها خود بخشی از طبقه کارگر هستند نشان از مقاومت و ادامه مبارزه جنبش کارگری و فعالین کارگری علیه حکومت اسلامی هستند.

دو نکته امسال در این تظاهراتها برجسته بود و یا حتی میتوانست

جنبش مجمع عمومی را گسترش دهیم!

بیاورند.

اما این هنوز تمام نشده است چرا که کارگران بخش شهرداریها، حمل و نقل و ترافیک هوایی، اطلاع داده اند که در آستانه المپیک بار دیگر دست به اعتراض خواهند زد.

در پاریس تظاهرات اول مه، روز کارگر صحنه درگیری هایی هم شد. این گیریهها مجموعاً ۴۵ نفر دستگیر و ده ها نفر زخمی به جا گذاشت.

در شهر سنت آنتین که تاریخا شهری معدنی و کارگری در نزدیکی لیون در جنوب فرانسه می باشد، مردم معترض کاندیدای حزب سوسیال دمکرات را برای پارلمان اروپا به دلیل اینکه حاضر نشده بود که به نسل کشی در غزه اعتراف کند را با اردنگی از صف اول ماه مه بیرون کردند.

۲ مه ۲۰۲۴

گزارشی کوتاه آکسل پرسون از راهپیمایی در فرانسه

روز اول ماه مه بیش از ۲۱۰،۰۰۰ نفر در خیابانهای فرانسه به اعتراض پرداختند و خواهان استفاده از منابع جامعه برای بالا بردن دستمزدها در بخش های سرویس عمومی، بازنشسته ها و رفاه عمومی و نه برای جنگ و برای نسل کشی شدند.

اعتراضات اول ماه مه امسال عمده ی تمرکز خود را به کمک دولت فرانسه به دولت اسرائیل نموده بود. هم اکنون جنبش دانشجویی در مدارس در حال گسترش و سازمان دادن یک اعتراض برای خاتمه دادن به همکاری با موسسات اسرائیلی در فرانسه می باشد. در تظاهرات اول ماه امسال شرکت جوانان بسیار چشمگیر بود.

در پاریس کارگران بخش جمع آوری زباله، مراکز صنعتی، حمل و نقل، و دیگر مراکز کارگری در آستانه المپیک تابستانی در فرانسه هشدار داده اند که برای اعتصاب دیگری خود را آماده میکنند. اگر چه اخیراً موفق شدند قرارداد بهتری برای بالا بردن دستمزدهایش بدست

مراسمهای روز جهانی

در هفت تپه

نه قومی، نه مذهبی، هویت انسانی!

گروههایی از طرفداران رضا پهلوی بدون اجازه انتظامات تلاش نمودند که وارد صف راهپیمایان شوند که با اعتراض و هو کردن صف تظاهرات روبرو شدند. انتظامات تظاهرات مجبور به دخالت شد اما به بی توجه به اخطارهای انتظامات ادامه دادند که پلیس وارد شد و آنها را از محل دور کردند و اجازه ندادند وارد صف شوند.

گوتنبرگ: طبق سنت همیشگی امسال نیز روز اول ماه مه صبح زود رفقا در میان "یرن توریت" در شهر گوتنبرگ که محل تجمع سازمانهای چپ و سوسیالیست است چادر اطلاعاتی را برپا نمودند. از ساعت یازده قبل از ظهر بتدریج میدان پر از بازدیدکنندگان شد و ساعتی بعد میدان مملو از جمعیتی بود که به بحث، گفت و گو و سر زدن به میزها و چادرهای اطلاعاتی مشغول بودند. چادر حزب حکمتیست مثل همیشه بازدید کنندگان زیادی داشت و رفقا به سوالات مردم در مورد اوضاع ایران توضیح می دادند. در مدت برپایی چادر بازدیدکننده گان کمک های مالی به حزب و تلویزیون پرتو و برای رادیو دنیای بهتر، پرداخت نمودند. اسامی و کمک جمع آوری شده بزودی در لیست جداگانه ای اعلام خواهد شد.

نروژ: اسلو: روز اول ماه مه با تجمع سازمانها و احزاب نروژی در میدان "کارگر" اسلو شروع شد.

مراسم با سرود انترناسیونال آغاز شد و با سخنرانی ها ادامه یافت. بعد از سخنرانی راهپیمایی در صفوف مرتب با احزاب و سازمان های سیاسی چپ و اتحادیه های کارگری با بنر، پلاکاردها و شعارهای اصلی امسال در رابطه با رفاه عمومی مردم مانند: "دست هایتان را از بالا بردن سن بازنشستگی کوتاه کنید"، "علیه مراکز کاریابی خصوصی" تامین مسکن برای همه" و "دست شرکت ها و مالکین مسکن از زندگی مردم کوتاه"، شرایط کار را تغییر دهید، نه سن بازنشستگی و "خواست آزادی فلسطین، خروج نیروهای اسرائیل از غزه" بطرف مجلس حرکت کرد. مراسم با بازگشت به میدان کارگر به پایان رسید.

فنلاند، هلسینکی

هلسینکی: مارش انترناسیونالیستی اول ماه مه از طرف اتحادیه های کارگری، جریانات و احزاب کمونست، چپ و

صفحه ۹

گزارشی از شرکت فعالین حزب در تظاهراتی اول ماه مه ۲۰۲۴ در تعدادی از کشورهای اروپایی

جهان بیشتر از هر زمان به تغییر بنیادین، به رهایی از جنگ و استثمار نظام سرمایه داری و به سوسیالیسم نیاز دارد.

به گزارش خبرگزاری های مختلف امسال بیش از سالهای قبل در سراسر جهان شاهد برگزاری تجمعات و راهپیمایی های اول ماه مه بوده ایم. کارگران و احزاب سوسیالیستی و کمونیست ها در سراسر جهان با پرچم ها قرمز و شعارهای نه به ریاضت اقتصادی و پایان دادن به سیستم سرمایه دار در خیابانهای اکثر کشورهای جهان رژه رفتند. در این روز باردیگر کارگران اعلام کردند که اگر جهان دست ما بود با ثروتی که خود خالق آن هستیم جهانی دیگر فارغ از فقر و گرسنگی، جنگ و بی خانمانی، کار کودکان، بی حقوقی و کشتن زنان برپا میکردیم و حرمت انسان را به انسان برمیگرداندیم.

تشکیلاتهای خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست درکنار کارگران و زحمتکشان و آزادیخواهان جهان در این روز همراه با مردم انقلابی و کارگران درشهرهای مختلف اروپا به خیابانها آمد.

سوئد: استکهلم

شهر استکهلم شاهد یکی از بزرگترین تظاهرات سالهای اخیر بود. طبق هر روال هر سال میز کتاب ابتدا در "باغ شاه" در مرکز شهر همراه با سازمانها و احزاب دیگر دایر گردید. درغرفه اطلاعاتی حزب حکمتیست کتابها و نشریات حزب به بازدید کنندگان ارائه داده می شد. بیش از ۳۵۰ نسخه از اطلاعاتی حزب در مورد اول ماه مه به زبان انگلیسی پخش شد و تعدادی کتاب هم به فروش رفت و مقداری کمک مالی هم جمع آوری شد. کمک های مالی بزودی اعلام خواهد شد.

سپس راه پیمایی در صف طولانی در خیابانهای مرکزی استکهلم به حرکت در آمد. در این راهپیمایی حزب حکمتیست با پرچم های قرمز و عکس بزرگ مارکس در صف اول این راهپیمایی نگاه را به خود جلب می نمود. جمعیت اطراف خیابانها مشتاقانه از تصویر مارکس با شعار "بیشتر از هر زمان به تغییر جهان نیاز داریم" عکس میگیرفتند.

زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

گزارشی از شرکت فعالین حزب در ...

و کمونیست شهر، برگزار شد. از مدتی قبل جلساتی مشترک با حضورا حزاب، سازمانها و نیروهای چپ، کمونیست و آنارشستی شهر زیگن تحت عنوان مراسم سالانه ی "اول مه سرخ" به سرانجام رسید. فعالین حزب حکمتیست در کنار سازماندهندگان شعار "علیه ریاضت اقتصادی و جنگ طلبی، پاسخ ما سوسیالیسم است"، را به عنوان شعار اصلی این روز برگزیده و در اول صف یک مه شهر زیگن مورد استفاده قرار گرفت. در رژه "اول مه سرخ" شهر زیگن کادرهای حزب حکمتیست فاطمه عسگری و امیر عسگری با پرچم، پوستر و پلاکاردهای حزب و همچنین پوستری از جشنواره پوستر ضد جنگ که مورد حمایت سازمان بیمرز نیز میباشد شرکت نمودند. در این راهپیمایی شعارهایی با مضامین "علیه نسل کشی و جنگ در غزه" و "سیاستهای ریاضت کشی موقوف" رشد فاشیسم در آلمان سخنرانی کردند. امیر عسگری دبیر کمیته آلمان حزب حکمتیست در سخنرانی خود علیه سیاست ریاضت اقتصادی، جنگ در محکومیت نسل کشی در غزه صحبت نمود و خواهان حمایت از طبقه کارگر ایران شد. این برنامه ها با اجرای موزیک اعتراضی به پایان رسید .

برلین ۱: مه روز جهانی کارگر تظاهرات مرکزی اتحادیه های کارگری در برلین همراه با جریانات چپ از Karl-Marx-Allee به طرف Roten Rathaus بر گزار شد. فعالین حزب حکمتیست به روال هر سال با پرچم حزب و عکس مارکس ، پارول علیه جنگ سرمایه داران، عکسهایی از توماج صالحی وسامان یاسین دو رپر انقلابی که در خطر اعدام قرار دارند در راه پیمایی اول مه روز جهانی کارگر شرکت داشتند. در این راهپیمایی شعارهایی علیه جنگ سرمایه داران در دفاع از مردم

رادیکال با شرکت هزاران نفر از انسانهای آزادیخواه و برابری طلب از میدان "هاکانیه می" بطرف مرکز اصلی برگزاری مراسم در محوطه "کیاسما" جنب پارک و کتابخانه عمومی برگزار گردید. راهپیمایان در طول مسیر همراه با خواندن سرودهای انقلابی و کارگری و سر دادن شعارهایی در دفاع از اعتصاب عمومی که علیه گرانی روز افزون مالیات غیر مستقیم و کاهش امتیازات معیشتی- اجتماعی توسط دولت موجود، نه به جنگ. زنده باد همبستگی و صلح و آزادی! و .. با خود نیز پوسترهای مارکس و بنرهای - "زنده باد اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر"، "جهان احتیاج به تغییر دارد"، "کارگران جهان متحد شوید"، "نه به مجازات اعدام"، "مرگ بر جمهوری اسلامی" - زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری!" حمل میکردند. حزب حکمتیست تشکیلات فنلاند در مارش روز جهانی کارگر همراه دیگر جریانات چپ و رادیکال شرکت کرد.

آلمان: کلن

اول ماه مه ۲۰۲۴ در کلن طبق سنت سالانه از طرف اتحادیه سراسری فراخوان داده شد. امسال بطور چشم گیری تعداد کسانی که در تظاهراتهای اول ماه مه شرکت کردند در آلمان گسترده بود. طبق اخبار رسمی در ۴۵۰ شهر آلمان مجموعا ۳۳۰۰۰۰ نفر در این اجتماعات شرکت کردند.

تشکیلات حزب حکمتیست همراه رفقای حزب کمونیست و شورای کردستان و شورای کلن بعد از راه انداختن چادر اطلاعاتی و میز کتاب دسته جمعی به محل تظاهرات به حرکت

در آمدند. هنگام شروع راهپیمایی جمعیت زیادی بیش از ۶ هزار نفر با پرچمهای مختلفی از اتحادیه های کارگری و احزاب و گروه و سازمانهای آلمانی و خارجی به اهتزاز در آمد و در طول تظاهرات همچنان در اهتزاز بودند. طی راهپیمایی شعارهایی چون "زنده باد انقلاب"، "زنده باد روز کارگر"، "توماج صالحی را آزاد کنید" داده شد. بعد از یک ساعت و نیم راهپیمایی در مسیر شلوغ شهر به محل تریبون سخنرانی و چادرهای احزاب و سازمانهای سیاسی رسیدم. اطراف چادر اطلاعاتی حزب حکمتیست و حزب کمونیست ایران محل و پاتوق بخشی از آدمهای کمونیست و آزادیخواه شهر شد. پشت میز کتاب کادرهای حزب به سوالات مراجعه کنندگان جواب می دادند. بازدید مردم از غرفه حزب امسال بیشتر از سالهای قبل بود. در طول مراسم کتابهای حزب بفروش رفت و کمک مالی در ادامه فعالیتهای جمع آوری کمک مالی برای تلویزیون جمع آوری شد که گزارش آن جداگانه منتشر خواهد شد. بعد از حدود پنج ساعت تدارکات چادر و راهپیمایی و میز کتاب در ساعت ۴ بعدازظهر به پایان رسید. بطور کلی شرایط سیاسی و اجتماعی امسال و هوای خوب باعث شد که استقبال خیلی بالایی از مراسم اول ماه مه بشود.

زیگن مراسم "اول مه سرخ" شهر زیگن که تاریخچه ای بیش از ۳۰ سال دارد و به عنوان مراسم آلترناتیوی رادیکال در تقابل با دیگر، امسال نیز با شعارهای رادیکال و طبقاتی و صف آراییی نیروهای چپ

زنده باد برابری زن و مرد!

کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران در میان شرکت کنندگان پخش شد. در جریان تجمع و در مسیر راهپیمایی تلویزیون ایران اینترنشنال با سعید ارمان، هلاله طاهری و همچنین فرانک حیدری بطور زنده مصاحبه بعمل آوردند.

لازم به ذکر است غروب همین روز دهها نفر به فراخوان فدراسیون سراسری پناهندگان عراقی و سازمان سراسری پناهندگان ایرانی علیه تصویب لایحه ی فرستادن پناهجویان "غیر قانونی" به رواندا در مقابل ساختمان نخست وزیر برگزار شد .

تشکیلات خارج کشور حزب حکمتیست ۲ مه ۲۰۲۴

گزارشی از شرکت فعالین حزب در ...

فلسطین سر داده می شد. "آلمان تامین می کند، اسرائیل بمباران می کند."

انگلیس ، لندن

تجمع اول ماه مه لندن از صبح حوالی ۱۱ در میدان مقابل کتابخانه کارل مارکس طبق سنت دهها ساله آغاز و با ساوند سیستم قوی سرودهای کارگری و انقلابی و همچنین سرودهای فارسی در رابطه با خیزش انقلابی پخش می شد.

فعالین حزب حکمتیست همراه با سایر احزاب و جریانات و شخصیت‌های چپ و اتحادی‌های کارگری در این تجمع شرکت فعال داشتند و بویژه کمیته ی همبستگی با جنبش کارگری ایران که متشکل از نیروهای سیاسی و مدافعین طبقه کارگر ایران می باشند همراه با جان مک دونل نیز حضور داشتند.

تجمع اول مه هر ساله از جانب "کنگره اتحادیه های کارگری TUC فراخوانده می شود و مسیر طولانی از مرکز شهر را به سمت "میدان ترافالگار" طی میکند و بعدا در این میدان سخنرانی رهبران اتحادیه ها آغاز می شود.

ابتدا لازم به ذکر است که اطلاعیه کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران در تجمع مقابل کتابخانه مارکس توسط رفیق الماس فرضی (صمد) قرائت شد و شعارهایی در حمایت از خیزش انقلابی و علیه اپارتاید جنسیتی و در حمایت از توماج صالحی و همچنین آزادی زندانیان سیاسی و کارگری داده شد و در طول مسیر راهپیمایی همچنان ادامه داشت.

روز جهانی کارگر امسال در حالی برگزار شد که جهان شاهد نسل کشی مردم غزه توسط ارتش فاشیست اسرائیل است و در عین حال یک جنگ امپریالیستی دیگر در اوکراین در جریان است که چهره جهان را بیشتر از قبل تغییر داده و میلیاردها دلار و پوند را به ادامه آن تخصیص و این هزینه نجومی بر گرده کارگران و سفره های آنان تحمیل می شود و عملا ما شاهد ریاضت اقتصادی در کشورهای صنعتی هستیم.

در میدان ترافالگار لندن رهبران اتحادیه ها از جمله رهبر اتحادیه حمل و نقل میک لینچ و همچنین سفیر فلسطین در بریتانیا سخنرانی کردند آنان علیه وضع موجود که فوفا به ان اشاره شد صحبت کردند. در این تجمع اطلاعیه حزب حکمتیست و همچنین اطلاعیه

منصور حکمت را بخوانید

و به دیگران معرفی کنید!

<http://hekmat.public-archive.net>

www.hekmat.com

درباره مبارزه با مذهب

متن پیاده شده مصاحبه منصور حکمت با رادیو

انترناسیونال

شما بپرسم. شما راجع به صنایع دینی و صنعت مذهب صحبت کردید و آنرا با صنعت دخانیات مقایسه کردید. میخواستم بپرسم که منظورتان از صنایع دینی و صنعت مذهب چیست؟ آیا این یک مزاح بوده که شما صنعت دین و صنعت دخانیات را با هم مقایسه کردید؟

منصور حکمت: ایدا! ایدا اینطور نیست. به آن صنعت میگویم بخاطر اینکه عده‌ای فکر میکنند دین اعتقادات مردم است. اینطور نیست! دین یک صنعت است. صاحبی دارد... به نفع عده‌ای است و باعث ثروت مادی و قدرت سیاسی طیف معینی در جامعه میشود و به یک حاکمیت سیاسی و طبقاتی در جامعه خدمت میکند. مذهب صنعتی است که میلیاردها دلار پول در آن جابجا میشود. هزینه تبلیغاتش توسط این پولها پرداخت میشود. این پولها را با کلاهبرداری و اخاذی از جیب مردم بیرون میکشند. در ایران که این پولها را از طریق دولت از جیب مردم درمیآورند. این یک دستگاه نشر اکاذیب است. دروغ تحویل مردم میدهند. مردم را میترسانند. مردم را در این دنیا از خشونت میترسانند و در آن دنیا از عقوبت. این درست مثل مافیاست. نهاد مذهبی، چه مسیحیت باشد، چه اسلام چه یهودیت، قبل از اینکه مجموعه‌ای از باورهای اجتماعی باشد، یک ساختمان و عمارت بزرگ اجتماعی است که روی پای خودش ایستاده، مالیات میگیرد، پول میگیرد و خرج بقا و حاکمیت خودش میکند. در نتیجه صنایع دینی پدیده عظیمی در دنیا است. اگر پولی که خرج اسلام میشود یا پولی که خرج کلیسای مسیحیت میشود را کنار هم بگذارید میبینید که با ثروت بزرگترین کمپانی‌های بین المللی قابل مقایسه است. قابل مقایسه است با هزینه نظامی دهها کشور رویهم رفته. در نتیجه باید مثل یک صنعت به آن نگاه کرد که آگاهانه سعی میکند محصولش را بفروشد، سعی میکند بازار را بخودش اختصاص بدهد، سعی میکند مصرف کنندگان را بخودش معتاد بکند. جامعه‌ای که میخواهد خودش را آزاد کند باید با همین عنوان با مذهب روبرو بشود. فکر نکنند که این مجموعه باور به خرّ دجال و گریه بخاطر کربلاست. این یک صنعت عظیم خرافه پراکنی، ارباب مردم و به تمکین و تسلیم کشیدن مردم در مقابل قدرت طبقاتی حاکم است. و اگر شما یک جامعه آزاد میخواهید باید پول خرج کنید، نیرو بگذارید، نیروی انسانی اختصاص بدهید برای اینکه با این پدیده مقابله کنید، همانطور که با باندهای مواد مخدر مقابله میکنید، همانطور که با کمپانی‌های سودجویی مقابله میکنید که میدزدند و میبَرند و جای خودشان ویرانه بجا میگذارند... با صنعت مذهب هم باید به همین صورت مقابله بشود.

واضح است که اعتقاد هر کس برای خودش محترم است و هر کس باید اجازه داشته باشد که به هر چه که میخواهد باور داشته باشد، ولی اگر بر مبنای این باورها عماراتی سیاسی، نظامی و فرهنگی‌ای ساخته شود که هدفش انقیاد مردم است شما باید از طرف شهروندان و توسط شهروندان جامعه با آن مقابله کنید.

آذر ماجدی: به این نکته که در آخر به آن اشاره کردید برمیگردم. اما قبل از آن میخواستم بدانم که عده‌ای ممکن است

آذر ماجدی: شما مصاحبه ای داشتید با مجله پرسش درباره عروج و افول اسلام سیاسی. نکات زیادی در این مصاحبه هست که دوست داشتیم در موردشان با شما صحبت کنیم. چون وقت زیادی نداریم میخواستیم فقط در باره چند مورد از آنها از شما سؤالاتی بکنم. یکی از نکاتی که شما مطرح کردید، من اینجا مستقیماً نقل میکنم، گفته‌اید که "سکولاریسم یک مجموعه شرایط حداقل است" و ادامه داده اید که "من فقط خواهان سکولاریسم نیستم بلکه خواهان مبارزه آگاهانه جامعه با مذهب هستم". میخواستم ببینم مؤلفه‌ها و مختصات این مبارزه چیست؟

منصور حکمت: وقتی راجع به مذهب و بخصوص اسلام در این دوره صحبت میکنیم باید یادمان باشد که این پدیده‌ای است که میشود نشان داد مایه مشقت و سختی برای بشر است، مایه اختناق و بی حرمتی است، مایه تحقیر انسانهاست. در نتیجه ما با یک بلیه و مساله‌ای روبرویم که باید آن را تخفیف بدهیم. همانطور که شما مثلاً اعتیاد به مواد مخدر را فقط امر شخصی آدمها نمیدانید و میخواهید سعی کنید که اعتیاد اصلاً از بین برود، حتی اگر آدمها اجازه هم داشته باشند مواد مخدر مصرف کنند، هنوز این را کافی نمیدانیم و معتقدیم باید کاری کنیم که این عادت از سر مردم بیفتد. راجع مذهب هم همینطور است. مذهب هم پدیده‌ای است که هر چند شخص آزاد است هر باوری راجع به هر چیز داشته باشد، باور داشتن به این مجموعه فکری و سیاسی و مدنی که اسمش مذهب و مذهب اسلام است، باعث بدبختی مردم شده و در نتیجه مثل هر بلیه دیگری با آن مبارزه میکنید. نفس واگذار کردن آن به امر خصوصی مردم به نظر من کافی نیست. یعنی باید جامعه کاری بکند که اسلام بریفتد. ساده بگویم، باید کاری کنیم که اسلام آزادانه و داوطلبانه توسط خود مردم بریفتد. مردم دیگر اسیرش نباشند، مردم دیگر تحت تأثیرش نباشد و بخاطرش سرکوب نشوند، مشقت نکشند و در خرافه دست و پا نزنند. این چه راهی دارد؟ آموزش و پرورش. یک دولت آزاد که حقایق سیاسی، اجتماعی، مدنی، تاریخی، بیولوژیکی، فیزیکی و طبیعی را به شهروندانش تعلیم میدهد. قانونهای مدنی که از مردم در مقابل دست‌اندازی بنگاههای مذهبی و صنعت مذهب حفاظت میکنند. مذهب را باید به نظر من مثل صنعت دخانیات دید. همانطور که هر کس مختار است سیگار بکشد، شما قوانینی را وضع میکنید که شرکتهای دخانیات از اعتیاد مردم سوء استفاده نکنند و بیش از حد باعث بیماری‌شان نشوند و دست بازی در به اعتیاد کشاندن بچه‌ها و نوجوانان نداشته باشند و... در مورد مذهب هم همین قوانین باید باشد. قوانینی باید وجود داشته باشد که اجازه ندهد که صنعت مذهب که برای خودش دگانی است، زندگی مردم را خراب کند. در طول یک نسل میشود کاری کرد که یک جامعه آزاد بوجود بیاید که مذهب را مثل مالاریا، مثل اعتیاد به مواد مخدر ریشه‌کن کرده باشد.

آذر ماجدی: شما بحث را دقیقاً به همانجا بردید که من میخواستم از

درباره مبارزه با مذهب...

باورهای مردم محترم است... ممکن است این درست نشان ندهد که برخورد به مذهب و مساجد و آخوندها چه خواهد بود و برخورد به مردمی که معتقدند مسلمانند چه؟ اینها را اگر میشود توضیح بدهید.

منصور حکمت: به نظر من باورهای شخصی برای خود آدمها محترم است. من ممکن است احترامی به عقاید راسیستی و نژادپرستانه کسی نگذارم، که نمیگذارم، اما خودش اگر میخواهد اینطور فکر کند، تا وقتی که آزارش به کسی نرسانده، نظر خودش است. هر بشری حق دارد به هر جای دنیا به هر شکلی که میخواهد فکر کند. کسی اجازه ندارد برای دنیای داخلی کسی قانون وضع کند و بگوید تو حق نداری اینطور یا آنطور فکر کنی. البته این معنایش این نیست که ما سعی نمیکنیم افکار کسی را عوض کنیم. بشر باید بین افکار و ایده‌های مختلف، انتخاب داشته باشد، باید بتواند انتخاب کند. یک نقش اساسی مذهب این است که بقیه ایده‌ها و افکار آزادیخواهانه را با زور و تعصب از جلوی چشم مردم دور کند و علیهش قانون وضع میکند. طالبان عده‌ای را در کابل گرفته و میخواهد اعدام کند به این دلیل که میخواسته‌اند دین دیگری را تبلیغ کنند! در آنجا شاید این خیلی شور و افراطی باشد اما این ماهیت کار همگیشان است. آموزش و پرورش کلید اصلی است، این که آدمها احتیاجی نداشته باشند به خرافات باور کنند و بدانند که دنیا چیز دیگری است. اما فقط آموزش و پرورش کافی نیست. باید قوانینی وضع کرد که این نهادهای مذهبی را زیر کنترل می‌آورد. به عنوان مثال باید حسابهای مالی‌شان را مثل هر بنگاه دیگری بررسی کرد. بالاخره سیستم اسلامی و به اصطلاح مساجد و آیت‌الله‌ها هم باید مطابق همان قانونی باشند که بیسکویت ویتانا یا شرکت آبرگمکن سازی یا شرکت دخانیات وینستون و کامل هستند، باید حسابهایشان را نگاه کنند و ببینند که پولشان را از کجا آورده‌اند و چطور خرج کرده‌اند. مالیات داده‌اند یا نه. ببینند دزدی نکرده باشند، سر دولت کلاه گذاشته باشند، اخاذی نکرده باشند و غیره.

یک سری قوانین هست که به شکل کنونیش هم باعث بسته شدن خیلی از اقدامات مذهبی میشود. قانون حمایت حیوانات را اگر جدی بگیریم باید بخش زیادی از شعائر اسلامی در دکانشان را تخته کنند. برای اینکه بشدت با حیوانات خشونت آمیز رفتار میکنند. اگر با قوانینی که شایسته حقوق کودک است از حقوق کودک دفاع بکنیم بخش زیادی از فعالیتهای مذهبی باید تعطیل بشود. بخاطر اینکه با آزادی اطفال منافات دارد. برای اینکه کودکان باید از تهدید، ارعاب و شکنجه و کاراجباری و غیره مصون باشند. حقوق زن را اگر درست پاسداری کنیم، مذهبیون اجازه پیدا نمیکنند خیلی از قوانینشان را اجرا کنند. اگر قرار باشد زن و مرد حقوقشان در جامعه برابر باشد، تمام قوانین خانواده، ازدواج و طلاق و ارث و میراثی که اسلام برای مثال آورده، غیر عملی میشود و باید کنار گذاشته شود. هر جا هم که کسی بخواهد مطرحش کند با قوانین مدنی کشور در اختلاف قرار میگیرد. میخواهم بگویم که اگر از حقوق مدنی انسانها دفاع کنیم بخش زیادی از مذهب برچیده میشود. و اگر از علم و آزادی اندیشه دفاع کنیم بخش دیگری از آن برچیده میشود. حال اگر آخر سر هنوز دوپست و پنجاه نفر در کشور شصت میلیونی ایران معتقدند که بعله روز محشری هست و چند رکعت در روز باید نماز خواند و اگر نخوانی فلان میشود و حتما آدم باید هر چند وقت یکبار یک گوسفند سر ببرد بخاطر اینکه یک موقع ابراهیم خلیل نزدیک بوده

فقط جمهوری اسلامی را به معنای یک دولت کاملا مذهبی و یا حتی واتیکان را به این معنی که دولت است بتوانند به این شکل ببینند. اما شما مذهب، مثلا در اروپای غربی هم که در بعضی جاها از دولت جداست و به هر حال نقش آنچنانی در زندگی مردم ندارد، حتی آن را هم با باند مافیا مقایسه میکنید؟

منصور حکمت: اولاً باید بگویم در اروپا آنجا که مذهب این نقش را ندارد، بخاطر این است که کاری که گفتم را در قرون قبل با آن کرده‌اند. رفته‌اند و اموال و موقوفاتش را گرفته‌اند. قانون وضع کرده‌اند که مذهب اجازه ندارد در آموزش و پرورش دخالت بکند. قانون وضع کرده‌اند که دین اجازه ندارد در احوال مدنی مردم دخالت بکند و... در نتیجه اروپای امروز برای اینکه بفهمیم مذهب چه میتواند باشد، مثال خوبی نیست. برای اینکه میتوانیم صد سال به عقب برگردیم و ببینیم همین دین با مردم چه کارها میکرده است. همین الان پاپ ناگزیر شده است بخاطر همکاری کلیسای کاتولیک با هیتلر و سازمان آدمسوزیش، معذرت بخواهد. مثال دیگر ایرلند شمالی است که در آن پروتستانها در مقابل مدرسه ابتدایی صف کشیده‌اند و به شاگردان دختری که به مدرسه ابتدایی میروند سنگ میزنند و حتی بمب با سهراهی بینشان پرتاب میکنند، برای این که آنها کاتولیکند و اینها پروتستان! ماجرای یوگسلاوی را باید نگاه کرد و کشمکشهایی که در آنجا هست. به چینی و افغانستان باید نگاه کرد. در نتیجه مذهب به نظر من بطور کلی این نقش را دارد. در جاهایی مردم گوشش را گرفته‌اند و تاحدی سرچایش نشانده‌اند، در آنجاها حالت متمدنی بخودش گرفته است. منتها به عنوان یک نیروی ذخیره همیشه آنجا و حی و حاضر است. بله من کلیسای مسیحیت در اروپای غربی را هم دقیقا در همین چهارچوب قرار میدهم. منتها این مذهب الان در نقشی به آن شوری که اسلام دارد، و برای مثال در ایران و افغانستان آدم میکشد، نیست ولی نقشش را در سرکوب زنان، در خفه کردن افکار آزادیخواهانه و جلوی نوآوری را گرفتن... دارد، و هنوز هم دستش در جیب مردم است. هنوز هم دست کلیسا بشدت در جیب مردم است. و منابعی که باید صرف خوشبختی مردم بشود را میگیرند و صرف نشر خرافه در بین مردم میکنند. ضررش آنقدر که در ایران و افغانستان و عربستان سعودی میبینید مشهود نیست ولی کاملا با عدد و رقم میشود نشان داد که کلیسا چه نقشی دارد.

در جاهایی ظاهرا کلیسا علیه رژیمهای استبدادی چرخیده است، برای مثال در آمریکای لاتین و غیره. منتها این کلیسا نیست که چرخیده است. آن کلیسایی است که میبیند مردم چپ‌گرا هستند و دارد سعی میکند، برای اینکه رونق دگانش را حفظ کند، با مردم همراه شود. ولی هر موقع و بر سر هر بزنگاه جدی اجتماعی اسلام و مذهب را کنار طبقات حاکم مشاهده میکنید که دارد به آنها خط میدهد و سرکوب و انقیاد اجتماعی را توجیه میکند.

آذر ماجدی: شما در پاسخ به سؤال قبلی اشاره کردید که باید خرج شود، نیرو گذاشته شود و بساطشان جمع شود. وقتی که حزب کمونیست کارگری در قدرت سهیم باشد و جمهوری سوسیالیستی در ایران باشد، این کار چه اشکالی بخودش میگیرد؟ شما گفتید که

درباره مبارزه با مذهب...

علیه اسلام خشونت کرد یا اصلا علیه مسائل دیگر اجتماعی که وجود دارد، خشونت بکار برد. ولی معتقدم که قوانین و آگاهگری توأم با هم میتوانند در اسلام را ببینند. رئیس کلیسای انگلستان برای مثال اعلام کرده که وضع مسیحیت خراب است و دیگر ردی از مسیحیت باقی نمیماند. برای چی؟ برای اینکه مردم دیگر به آن احتیاجی ندارند و دیگر زور هم نمیتواند بگوید.

۱۵ فوریه ۲۰۰۱

بچه‌اش را سر ببرد... میل خودشان است. آدمهای از این عجیب‌تر هم در دنیا هست. ولی این دیگر قانون اجتماعی نمیشود و مزاحمتی برای کسی بوجود نمیآورد. و حتی خود آنها هم اگر فرض کنیم یک عده آدمهای معتقد به این خرافات دارند با خانواده‌شان یا با فرزندان‌شان رفتاری میکنند که نه از حقوق مدنی آنها بلکه از دین اینها و تعصبات اینها مایه گرفته، دولت جلوی‌شان را میگیرد. من معتقد نیستم که باید

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات...

تغذیه در اعتراض به قانون جدید "شناسنامه و استاندارد خدمت جهت تجویز رژیم درمانی برای بیماران سرپایی"، در مقابل وزارت بهداشت دست به اعتراض زدند. بر طبق این قانون جدید، پزشکان عمومی همانند مجوز تریق ژل و بوتاکس، می‌توانند گذراندن دوره‌ای یک ماهه مجوز قانونی رژیم‌درمانی را دریافت می‌کنند. این در حالیست که دانش‌آموختگان رشته علوم تغذیه، بعد از گذراندن چهار سال تحصیل کارشناسی و دو سال طرح اجباری مجوز این امر را به دست می‌آورند.

وضعیت وخیم دو زندانی سیاسی در زندان اوین

پنجشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۳، محمد ترکمانی زندانی سیاسی سابق و همچنین مسیب رئیسی‌یگانه، زندانی سیاسی که دوره حبس خود را در زندان اوین سپری می‌کند، به دلیل استنشاق گاز اشک‌آور و دود ناشی از مواد آتش‌سوزی در آتش‌سوزی مهر ماه ۱۴۰۱، دچار بیماری ریوی، تنفسی و قلبی حاد شده‌اند. محمد ترکمانی، اخیراً در روز سوم اردیبهشت ماه سومین عمل جراحی خود را پشت سر گذاشته و برای دومین تحت عمل آنژیوگرافی قلب قرار گرفته است. آقای ترکمانی، خرداد ماه سال گذشته نیز به فاصله یک ماه از آزادی از زندان، بار دیگر عمل آنژیوگرافی را از سر گذرانده و کماکان وضعیت قلب، ریه و دستگاه تنفسی وی وخیم است. همچنین، مسیب رئیسی‌یگانه، زندانی سیاسی محبوس در زندان اوین، چندی پیش به دلیل بیماری ریوی ناشی از استنشاق گاز اشک‌آور، مواد منفجره و دود در جریان آتش‌سوزی اوین دچار درد شدید و مشکلات جسمی شده بود. شامگاه شنبه ۲۳ مهر ۱۴۰۱، در میانه اعتراضات سراسری با وقوع آتش‌سوزی زندان اوین، چندین انفجار روی داد و ماموران جمهوری اسلامی با پرتاب گاز اشک‌آور، ضرب‌وشتم و نگهداری زندانیان در فضای بسته، باعث بروز اختلال جسمی مزمن در بین شماری از آنها شدند. بسیاری از این زندانیان که برخی آزاد شده و شماری از آنها نیز، کماکان در حبس نگهداری می‌شوند، تاکنون به دلیل عدم اعزام به مرخصی و یا ناتوانی مالی، سلامت کامل خود را به دست نیاورده‌اند.

محکومیت متین سیاهی به بیش از یکسال زندان

متین سیاهی که در سال گذشته در اعتراضات سراسری ۱۴۰۱ دستگیر شده بود، در شعبه ۱۰۱ دادگاه انقلاب در بوکان به یک سال و ۴ ماه و ۷۲ ضربه شلاق محکوم شده است.

صدور حکم بی‌شرمانه‌ی اعدام برای توماج صالحی، هنرمند متعهد و مبارز، آنهم با رویه‌ای رسوا در بیدادگاه‌های نظام یکبار دیگر ماهیت ضد بشری و عمق تباهی این حکومت را افشا کرد. حکومت اسلامی اینروزها غره از توهم اقتدار خارجی، در تمنای اقتدار داخلی از هیچ تلاشی دریغ نمی‌کند. از سویی با لشگرکشی، خیابان‌ها را به میدان جنگ تن به تن با زنان آزادی‌خواه ایران تبدیل کرده و از سوی دیگر در تقلائی انتقام‌گشی از معترضین و مخالفین، امیدهای جامعه را به کمین نشسته و در مقابله با مدنی‌ترین نوع مبارزه و حتی اعتراض به زبان هنر هم با نهایت بی‌رحمی واکنش نشان می‌دهد تا با احکام غیر انسانی، حبس‌های طولانی و تبعید و "طناب‌های آماده برای گردن" برابر مردم بی‌دفاع قدرت‌نمایی کند و به جامعه هشدار دهد که هر اعتراضی حتی بی‌خشونت و مدنی را هم با پنجه‌ی استبداد انتظار میکشد. گویی برای کین جویی از جامعه‌ای که "النصر بالرعب" را بی‌اثر کرده، کمر به حذف تمام منتقدین و مخالفین وضع موجود بسته و قصد دارد هر شهروند دغدغه‌مندی را در خوف سرکوب و قتل سازمان یافته‌ی حکومتی نگاه دارد. پیام آمران و حاکمان حکم توماج دقیق به ما رسیده! زنه‌ار که سزای سکوت امروز ما، حکم فردای تک تک ماست که هر صدایی را خفه خواهند کرد. غافل از آنکه پایان این تباهی مطلقه با قدرت بی‌انتهای مقاومت مردم در همین خیابان‌های اشغال شده خواهد بود. رضا شهبایی، رسول بدافی، امیرسالار داودی و هستی امیری آن را امضا کرده‌اند.

نامه زندانیان قزل حصار در اعتراض به حکم اعدام توماج صالحی

جمعی از زندانیان سیاسی زندان قزل حصار در نامه‌ای حکم اعدام صادر شده برای توماج صالحی را "بخشی از کوه یخ نقض فاحش حقوق بشر در ایران" خواندند. نویسندگان این نامه که زرتشت احمدی راغب، سپهر امام جمعه، لقمان امین پور، احمد رضا حائری، میثم دهبان زاده، رضا سلمان زاده، حمزه سواری، سعید ماسوری، رضا محمد حسینی و سامان یاسین هستند، نوشته‌اند: "توماج امروز نام دوم و برملاکننده همه بی‌نام و نشان‌هایی است که این روزها، هفته‌ها و ماه‌های اخیر در گمنامی و معصومیت حلق آویز و اعدام شدند." "ما اعتصاب کنندگان کارزار "سه شنبه‌های نه به اعدام" در زندان قزل‌حصار به همه مردم، نهادها و مدافعان حقوق بشر یادآور می‌شویم که، توماج و حکم توماج تنها بخشی از این کوه یخ جنایت و نقض حقوق بشر در این حاکمیت استبدادی است که از این اقیانوس خون بیرون زده؛ و فقط شاید با بلند شدن فریاد اعتراضات همگانی علیه احکام اعدام، قابل پیشگیری باشد!"

تجمع دانشجویان و دانش‌آموختگان رشته علوم تغذیه

شنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۳ دانشجویان و دانش‌آموختگان رشته علوم

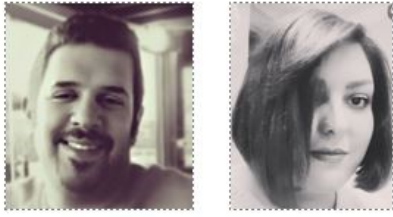
راههای ارتباط با حزب حکمتیست

برای ارسال خبر، فیلم و گزارش و تماس با حزب حکمتیست از طریق واتساپ و تلگرام و تماس مستقیم با این شماره‌ها تماس بگیرید.

www.hekmatist.org

بروین کابلی ۰۰۴۶۷۰۷۷۴۴۰۲۰
رحمان حسین زاده ۰۰۴۶۷۲۹۲۵۹۶۹
ملکه عزتی ۰۰۴۷۴۱۲۶۰۴۹۷

Worker Communist Party of Iran - Hekmatist

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی

تهیه و تنظیم: سپیده امیرعسگری و آرش کلهر

قطعنامه پایانی تجمع کشوری فرهنگیان ۱۳ اردیبهشت ۱۴۰۳

کمیته تا سطح خط فقر.

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران

یک گزارش از تجمع پنجشنبه

خانم محبوبه فرحزادی معلم بازنشسته گزارش زیر را در کانال تلگرامی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران منتشر کردند که ما آن را به اطلاع بینندگان میرسانیم:

۱۳ اردیبهشت در مقابل سازمان و برنامه تهران منطقه مملو از نیروهای گارد ضد شورش و لباس شخصی بود، بسیاری با موتور و یا پیاده؛ دوربین به دست و آمبولانسی پارک شده در پارک قابل توجه بودند؛ مخصوصاً سن کم لباس شخصی ها چشم گیر بود. بین لباس شخصی ها و نیروی گارد ویژه با همکاران درگیری لفظی شد که آن ها آقای دهسری و آقای بایسته از معلمان اسلام شهر و آقای شاندیز را به طرف ون پارک شده ای در خیابان مقابل سازمان و برنامه بردند در حالی که به همکاران تعرض و به صورتشان می زدند چند نفر از همکاران اعتراض کردند. از پیاده رو کنار خیابان می گذشتم؛ در حالی که به نوبت "لباس شخصی ها و پلیس" در مقابل می ایستادند و عکس و فیلم می گرفتند و من همچنان آرام و عصباً به دست حرکت می کردم؛ که از پیشست صدایم کردند و اسمم را گفتند برای لحظه ای ایستادم به دیوار پارک تکیه دادم و بعد از چند ثانیه به طرف خیابان برای گرفتن ماشین رفتم. راننده ای ترمز کرد و قبل از حرکت ماشین با ممانعت پلیس و لباس شخصی ها روبرو شدم از ماشین پیاده شدم و سه نفر اطرافم را گرفتند و من مورد بازجویی واقع شدم در حالی که یکی از آنها عکس و فیلم می گرفت صدای راننده بلند شد که خانم چرا سوار نمی شوی و من کار دارم... سوار ماشین شدم و از منطقه دور شدم. ۱۱ صبح.

معلمان روز پنجشنبه ۱۳ اردیبهشت ماه، دستکم در ۱۲ شهر؛ هرسین، اسلام آباد غرب، خمینی شهر، الیگودرز، مریوان، سقز، قزوین، یاسوج، نورآباد ممسنی، گیلان، بوشهر و تهران تجمع اعتراضی برگزار کردند. در تهران مهدی قادری، مهدی فراچی شاندیز، وحید موسی دهسری و داود بایسته با ضرب و شتم توسط نیروهای امنیتی بازداشت شدند و بعد از ساعاتی آزاد شدند. در بوشهر، یکی از معلمان به نام "رضامانی فر"، از اعضای کانون صنفی معلمان این شهر در تجمع بازداشت و بعد از ساعاتی آزاد شده است.

اعتراض کارگران رسمی و عملیاتی شرکت نفت فلات قاره لاوان

جمعه ۷ اردیبهشت ۱۴۰۳ کارگران شرکت نفت فلات قاره لاوان در اعتراض به مشکلات معیشتی دست از کار کشیده، تجمع اعتراضی برپا نمودند. اهم مطالبات ایشان: حذف نفوذی ها و مدیران نالایق، حذف سقف حقوق، اصلاح کف حقوق، حذف محدودیت حق سنوات بازنشستگی، اجرای کامل ماده ۱۰، پرداخت بک-پی ماده ۱۰، عدم تفکیک مشاغل در مناطق عملیاتی، استرداد مازاد مالیات کسر شده، اصلاح روش اخذ مالیات در مناطق عملیاتی.

درد بر مردم شریف ایران

مطابق اصل ۲۷ قانون اساسی حق تشکیل تجمعات آزاد، بدون حمل سلاح برای شهروندان، در صورتی که مخل مبانی اسلام نباشد به رسمیت شناخته می شود. در این همایش موقت ما معلمان به استناد حق قانونی خود جهت تبادل آزاد نظریات، ایجاد فضای همبستگی برای دفاع از منافع و حقوق مشترک، با توسل به قدرت اجتماعی، جمع شده ایم. ما هم اکنون بیش از همیشه در تحقق حقوق و عدالت برای خود و دانش آموزانمان در تنگنا قرار گرفته ایم.

شوربختانه شاهدیم که گرانی و تورم ناشی از سوءمدیریتها، تحریم، فساد و اختلاس رو به تزاید، سفره مردم را خالی نموده، انگیزه‌ی آموزش و یادگیری را برای معلم و دانش آموز سلب کرده است. اما به جای مبارزه با اختلاسگران و فاسدان، نیروهای امنیتی و قوه قضاییه به سرکوب و تهدید معلمان مطالبه گر پرداخته، آنها را به تبعید، انفصال، اخراج و زندان محکوم می کنند.

طبق اصل ۳۰ قانون اساسی، علیرغم وظیفه‌ی دولت که تامین وسایل آموزش و پرورش رایگان است، شاهد تغییرات بی مورد مردسالارانه در کتب درسی، تخطئه‌ی علم جدید به بهانه سکولاریسم و سیطره هرچه بیشتر حوزه‌های علوم دینی بر آموزش و پرورش هستیم که حاصلی جز نفرت پراکنی، دوقطبی سازی و دین‌گریزی نداشته است.

اعتراض ما معلمان، رسالتی تاریخی، قائم بر نقش ویژه‌ای است که بر مطالبات صنفی و سیاسی و حرکتهای برابری خواهانه در ایران، ایفا می کنیم.

ما برای رفع مصائب نسل حاضر و تحقق آرمانهای نسل آینده خواسته‌هایمان را به شرح زیر اعلام می کنیم:

- ۱ - آزادی معلمان زندانی و رفع حکم اخراج، انفصال، بازنشستگی زود هنگام و محکومیت با پابند الکترونیکی فعالان صنفی در کشور.
- ۲ - آموزش رایگان برای تمامی دانش آموزان، بویژه ۹۳۰ هزار دانش آموز بازمانده از تحصیل در کشور.
- ۳ - حذف سهمیه کنکور و رفع تبعیضات آموزشی.
- ۴ - ایمن سازی فضاهای آموزشی برای سه میلیون دانش آموزی که در این فضاهای پرخطر درس می خوانند. به این آمار مدارس کپری و کانکسی در استان های محروم را بیفزایید.
- ۵ - جلوگیری از کالایی شدن و خصوصی سازی آموزش بر طبق اصل ۳۰ و بند ۳ اصل ۳ قانون اساسی.
- ۶ - رفع هرگونه تبعیض جنسیتی، زنانه مردانه کردن علم و نگاه مردسالارانه در کتب درسی.
- ۷ - اجرای کامل همسان سازی بازنشستگان و اجرای مواد ۱۲۵ و ۶۵ و ۸۵ ق م خ ک (در خصوص بیمه تکمیلی) و نیز پرداخت معوقات ۶ ماهه دوم سال ۱۳۹۹ خورشیدی.
- ۸ - برقراری رتبه بندی استحقاقی تمامی شاغلین و افزایش حقوق

روز یکشنبه ۹ اردیبهشت ۱۴۰۳، جمعی از بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز مجدداً و در اعتراض به وضعیت بد معیشتی و عدم تحقق خواسته‌هایشان مقابل ساختمان سازمان تأمین اجتماعی اهواز دست به تجمع و راهپیمایی زدند.

تجمع سراسری بازنشستگان مخابرات کشور

روز دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳ جمع‌هایی از بازنشستگان مخابرات در شهرستان‌های ارومیه، همدان، اراک، بندرعباس، خرم‌آباد، تبریز، میوان، سنندج، کرمانشاه، رشت، تهران، اردبیل، اهواز، قروه، زنجان و ... در اعتراض به عدم رسیدگی به مطالباتشان از جمله اجرای کامل آئین‌نامه پرسنلی و استخدامی سال ۸۹ و رفع مشکلات بیمه درمانی، مطابق تجمعات هر هفته دوشنبه‌های اعتراضی، مجدداً مقابل شرکت مخابرات دست به تجمع زدند.

احضار فعالین کارگری سنندج به اطلاعات در آستانه روز جهانی کارگر
در روزهای اخیر تعدادی از فعالین کارگری و اجتماعی سنندج توسط اداره اطلاعات این شهر احضار و بازجویی شده‌اند. طیب چتانی، رفیق کریمی و توفیق محمدی از جمله فعالین کارگری و اجتماعی سنندج هستند که طی دو روز گذشته پس از احضار تلفنی توسط بازجویان امنیتی مورد بازجویی و تهدید قرار گرفتند. احضار و بازجویی از این فعالین پیرامون روز جهانی کارگر و عدم شرکت در مراسم این روز صورت گرفته است. این فعالین از اعضای گروه‌های کوهنوردی "چل‌چمه" و "نه‌که‌روز" هستند که پیشتر نیز سابقه بازداشت و برخوردهای قضایی را دارند.

عفو بین‌الملل: توماج صالحی باید فوراً آزاد شود

سازمان عفو بین‌الملل با انتشار یک ویدئو در شبکه‌های اجتماعی تأکید کرده است که سران جمهوری اسلامی باید محکومیت و حکم اعدام توماج صالحی را لغو و فوراً او را آزاد کنند.

هنرمند آلمانی موسیقی رپ: همه ما باید صدای توماج باشیم
در ادامه واکنش‌های گسترده جهانی به صدور حکم اعدام علیه توماج صالحی، جان دیلی، هنرمند مشهور آلمانی در موسیقی رپ، نیز در این مورد نوشت: "همه ما باید صدای توماج باشیم، همه!"

گزارش وکیل مدافع توماج صالحی بعد از ملاقات با ایشان
امیر ریئیسیان، وکیل توماج صالحی، به "رویداد۲۴" گفته: "من توماج را دیدم. حکمش به او ابلاغ شده بود و مانند ما امیدوار بود در فلانیند قانونی شاهد تغییرات این حکم باشیم. او نگرانی نداشت و حالش خوب بود." او افزود: "حکم اعدام قطعی نیست و ما به آن حتماً اعتراض و فرجام‌خواهی خواهیم کرد."

جان رضا رسایی در خطر جدی است

منابع نزدیک به خانواده رضارسایی خیر دادند که خطر اجرای حکم اعدام این معترض زندانی طی روزهای آتی به شدت افزایش یافته است. موج اعدام‌ها طی هفته اخیر افزایش چشمگیری داشت و طی پنج روز ۲۳ نفر در زندان‌های مختلف ایران اعدام شدند.

بیانیه ۱۴ زندانی سیاسی از زندان اوین در

محکومیت حکم توماج صالحی
سزای سکوت امروز ما، حکم فردای تک تک ماست

اخبار مبارزات کارگری و اعتراضات اجتماعی

تهیه و تنظیم: سپیده امیر عسگری و آرش کلهر

معوقات مزدی کارگران ابنیه راه آهن شمال غرب
کارگران خطوط راه آهن ابنیه شمال غرب کشور نسبت به عدم پرداخت حقوق خود معترض هستند. کارگران شاغل در خطوط زنجان، تاکستان و میانه در این خصوص گفتند: بعد از گذشت سی و پنج روز از آغاز سال جدید، کماکان نه تنها حقوق اسفندماه و فروردین را دریافت نکرده‌ایم بلکه مزایای مناسبتی و عرفی نیز به ما پرداخت نشده است. این کارگران با انتقاد از بی توجهی مسئولان استانی در ادامه اظهار کردند: ما کارگران برای تأمین هزینه‌های زندگی کار می‌کنیم و اگر یک ماه حقوق به ما داده نشود، تمام بخش‌های زندگی ما با مشکلات مواجه می‌شود. این کارگران علاوه بر عدم پرداخت به موقع حقوق همواره دغدغه تمدید قرارداد، حقوق، عیدی، امنیت شغلی و حتی لباس کار را نیز دارند.

ادامه اجتماع کارگران کاغذسازی پارس مقابل فرمانداری شوش
امروز ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۳، کارگران کاغذ پارس پانزدهمین روز اعتراض و اجتماع خود را برگزار کردند. کارگران کاغذ پارس در اعتراض به عدم امنیت شغلی و تعطیلی کارخانه کاغذپارس هفت تپه، در دو هفته اخیر در مقابل فرمانداری شوش تجمع اعتراضی خود را برگزار کردند. کارگران کاغذپارس یکصدا و پرشور شعار میدادند: "فقط کف خیابون بدست میاد حقمون"، "ما کارگر کاغذپارس، علیه ظلم و بیداد، می‌جنگیم می‌جنگیم!"

احضار شماری از کارگران کاغذپارس به مراجع قضایی

۱۲ نفر از کارگران کاغذسازی پارس در پی اعتراضات اخیر کارگران این شرکت احضار شده‌اند. به‌دنبال تجمعات اخیر کارگران کاغذسازی پارس در اعتراض به نامشخص بودن وضعیت مطالبات خود، شماری از کارگران معترض به مراجع قضایی و امنیتی احضار و برای آن‌ها پرونده تشکیل شده است.

اعتصاب کامیونداران به دلیل کاهش سهمیه سوخت در سراسر کشور
روز ۷ اردیبهشت ماه ۱۴۰۳، کامیونداران شرکت مکران و شرکت سیمان جکیگور از توابع بخش مرکزی راسک به دلیل کاهش سهمیه سوخت جلوی کارخانه سیمان اعتصاب کردند. از روز ۴ اردیبهشت ماه کامیونداران جکیگور جلوی کارخانه سیمان به دلیل کاهش سهمیه سوخت اعتصاب کردند. شنبه ۸ اردیبهشت ۱۴۰۳ کامیون‌داران در اتوبان بابایی تهران نیز دست به اعتصاب زدند. در این راستا صبح روز شنبه ۸ اردیبهشت تعداد زیادی از کامیون و مینی بوس داران شهرستان عسلویه نیز به دلیل کاهش سهمیه سوخت خود مقابل فرمانداری تجمع کردند.

بستن جاده توسط کارگران پروژه حفاری بی بی حکیمه - اهواز
روز دوشنبه ۱۰ اردیبهشت، از صبح کارگران محلی پروژه حفاری بی‌بی حکیمه، در اعتراض به عدم دریافت حقوق خود، اقدام به بستن جاده کرده‌اند.

تجمع و راهپیمایی اعتراضی بازنشستگان تأمین اجتماعی اهواز

ستون آخر،

به مناسبت درگذشت رفیق اعظم
قرائی

با کمال تأسف فراوان امروز ۲۹ آوریل ۲۰۲۴ رفیق اعظم قرائی بعد از مدتی دست و پنجه نرم کردن با بیماری در شهر استکهلم درگذشت.

رفیق اعظم قرائی از شخصیت های سرشناس و مبارزه سوسیالیست بود. در دوره انقلاب ۵۷ از هواداران و فعالین سازمان اتحاد مبارزان کمونیست بود. در موج سرکوب ها دستگیر و از زندانیان مقاوم و خوش نام دهه شصت بود. رفیق اعظم قرائی نه سال از زندگی اش را در زندانهای جمهوری اسلامی گذراند. بعد از آزادی از زندان در کشور سوئد به تلاش و فعالیتش در قلمرو حقوق زن و حقوق کودک ادامه داد.

حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست ضمن اظهار تأسف از درگذشت رفیق اعظم قرائی، به خانواده و دوستانش تسلیت می گویم و خود را درغم آنها شریک می دانیم. یاد او و تلاشش برای تحقق آرمانهای انسانی زنده و گرمی خواهد ماند.

دفتر مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

۲۹ آوریل ۲۰۲۴

آدرسهای تماس با حزب کمونیست
کارگری - حکمتیست

دفتر مرکزی

پروین کابلی

daftaremarkzy@gmail.com

رئیس دفتر سیاسی

سیاوش دانشور

siavash_d@yahoo.com

دبیر اجرایی

همایون گداژگر

Homayon_1954@yahoo.de

دبیر کمیته مرکزی

ناصر مرادی

moradi.naser@gmail.com

دبیر کمیته سازمانده

رحمان حسین زاده

hosienzade.r@gmail.com

دبیر کمیته کردستان

صالح سرداری

sale.sardari@gmail.com

دبیر تشکیلات خارج

سعید آرمان

saeed_arman2002@yahoo.co.uk

تلویزیون پرتو
رسانه تصویری حزب حکمتیست
رسانه ای برای یک دنیای بهتر

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری-حکمتیست
را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی دنبال کنید و به
کارگران و دوستانتان معرفی کنید. آدرس خط زنده:
<https://alternative-shorai.tv>

ماهواره: پاه ست ، فرکانس : ۱۲۵۹۴ ، پولاریزاسیون : عمودی ،
سیمبل ریت : ۲۷۵۰۰ ، اف ای سی : ۲/۷
ساعات پخش به وقت ایران :
هر روز از ساعت ۲۱:۲۰ تا ۲۲:۳۰
تکرار روز بعد در ساعت های : ۳:۲۰ تا ۹:۲۰ ، ۱۰:۲۰ تا ۱۵:۲۰

برنامه های تلویزیون پرتو، رسانه حزب کمونیست کارگری-حکمتیست را بطور زنده از طریق کانال آلترناتیو شورایی در اینترنت دنبال کنید و به کارگران و دوستانتان <https://alternative-shorai.tv> معرفی کنید. آدرس خط زنده:

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

سردبیر: سعید یگانه

saidyegane@gmail.com

هیئت تحریریه: سیاوش دانشور، ملکه عزتی، پروین کابلی، هاله طاهری، نادر شریفی، ناصر مرادی

اگر برای کمونیست مقاله میفرستید:

سردبیر در انتشار و رد و تلخیص مقالات آزاد است. کمونیست هفتگی تنها مقالاتی را منتشر میکند که برای این نشریه تهیه شدند. مهلت دریافت مطلب برای انتشار تا عصر روز چهارشنبه و حداکثر تا ظهر روز پنجشنبه است.

بنفسکلی
کمونیست

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

@hekmatisht

Hekmatist.org

@hekmatisht1917

@hekmatisht pary

partow TV

@patowtv

Thepartow TV

@PartowTV

@PartowTV

حزب حکمتیست در صفحات
اجتماعی

زنده باد سوسیالیسم!